

RASÛLÛLLAH SEVGİSİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyo dinleyenleri!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Allah hepinizden razı olsun... Dünya ve ahiretin hayırlarına cümlelerinizi erdirdi...

a. Rasûlüllah'ı Görmeyi İstemek

Bugünkü cuma sohbetimizde kur'a ile açtığımız sayfadan, çok heyecanlandırıcı bir hadis-i şerif... Ebû Hüreyre RA'dan Hâkim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifle başlayacağım sohbetime:¹

إِنَّ أَنْسًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ بَعْدِي يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ
اشْتَرَى رُؤْيَتِي بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ
(ك. عن أبي هريرة)

RE. 118/2 (*Inne ünâsen min ümmetî ye'tûne ba'dî, yeveddü ehadühüm levi'sterâ rü'yetî bi-ehlihî ve mâlihî.*) *Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.*

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.95, no:6991; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.164, no:34493; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.405, no:7581.

Biliyorsunuz, sohbetlerimizi mümkün olduğu kadar Peygamber SAS Efendimiz'in hadis-i şeriflerini anlatarak yapıyoruz. Çerçeve, konular hep Efendimiz SAS'den. Çünkü dinimizin en önemli rüknü, Peygamber SAS Efendimiz'in sünnetleridir, sözleridir, hadis-i şerifleridir. Temel esastır. Sünnet-i seniyye olmadığı zaman, görüyorum ki herkes şaşırıyor. İlâhiyatta uzman bile olsa, profesör filân diye koca unvanlar bile almış olsa, yanılıyorlar. Çünkü bu inceliklerden mahrum kalıyorlar.

Ebû Hüreyre RA'ın rivayet ettiği bu hadis-i şerif şöyle:

(Inne ünâsen min ümmetî) “Muhakkak ki benim ümmetimden insanlar vardır ki...” *Ünâs, nâs* kelimesi gibi, insanlar demek. *(Ye'tûne ba'dî)* “Bunlar dünyaya benden sonra gelen kişilerdir.” Yâni, benim asrımda, benim zamanımda, beni görerek yaşamış insanlar değil, benden sonra gelen insanlardır. Benim ümmetimdendir bunlar.

(Yeveddü ehadühüm levi'sterâ rü'yetî bi-ehlihî ve mâlihî) “Onlardan bir tanesi, kendisine beni görmeyi sağlasa, temin etse, bütün aile efradı ve bütün malı mukabilinde beni görmeyi ister, sever. Bir Rasûlüllah'ı görebilsem diye, bütün aile efradını, bütün malını mülkünü, her şeyini fedâ edip, onların hepsinden vaz geçmeğe razı olur.”

Tabii insanın ailesini, malını bırakması nedir, nasıl olur?..

“—Allah’a ısmarladık, ben artık dayanamıyorum, kalkıyorum, gidiyorum!” der, vedalaşır.

“—Nereye gidiyorsun?..”

Artık gidiyor. Onları gözü görmüyor; malı gözü görmüyor, işi gücü gözü görmüyor. Aşkından, muhabbetinden dolayı her şeyden vaz geçerek, kalkıp ziyaretine gidiyor.

“Beni görmeyi sağlamak için, bütün ailesi efradından ve bütün malından vaz geçer. Onları fedâ etmek bahasına, böyle yapmayı sevecek tarzda, ümmetinden bazı insanlar gelecek.”

Peygamber Efendimiz’in sevgisi, muhabbet-i Rasûlüllah... Bütün mü’minlerin gönlünde çok derin, çok köklü bir şekilde olması gereken bir sevgi...

Tabii, önce Allah sevgisi, aşkullah ve mahabbetullâh, Allah’ı sevmek. Nasıl sevmek?.. Tarifsiz, sınırsız, hadsiz hesapsız sevmek...

يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ

(المائدة:٥٤)

(*Yuhibbühüm ve yuhibbûnehû*) “Allah-u Teâlâ onları sever, onlar da Allah-u Teâlâ Hazretleri’ni sever.” (Mâide, 5/54)

Allah yolunda cihad ederler, kınayanın kınamasına, ayıplayanın, tenkit edenin tenkidine bakmazlar. Her işlerini Allah rızası için yaparlar. Bu çok mühim bir nokta...

Bu muhabbetin, bu sevginin hâsıl olması için, insanın Cenâb-ı Hakk'ı bilmesi lâzım! Ma'rife-tullah; Allah'ı tanıma, bilme, onunla tanışma derecesini kazanması lâzım! Ma'rifetullah ol-madan, muhabbetullah olmaz. Derecelerin en yükseği de muhabbetullahtır

İşte bu tasavvuf dediğimiz, mübarek büyüklerimizin yolu, aşk yoludur, muhabbet yoludur, Allah'ı sevmek, Rasûlüllah'ı sevmek yoludur. Eserleri de onları anlatan sözlerle doludur. Meselâ, Yunus Emre; meselâ, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî; meselâ, İbrâhim Hakkı Erzurûmî; meselâ, Eşrefoğlu Rûmî... Divanını alın, şiirlerini alın, eserlerini okuyun, daima bunu göreceksiniz. En önde, Allah sevgisinin ne kadar yüksek seviyede olduğunu göreceksiniz.

Allah sevgisi için canını verir, Allah sevgisi için malını verir. Allah sevgisi için her türlü meşakkate katlanır. Allah'ın rızasını

kazanmak için hiç bir şeyden yılmaz. İşte her şeyimizi biz onlara borçluyuz.

Osmanlı ecdadımız, Selçuklu ecdadımız buralara Allah'ın dinine hizmet etmek için, insanlara İslâm'ı öğretmek için gelmişler. Ama böyle kaşları çatık, sert, kırıp döken, kan akıtan, gaddar kimseler olarak değil. Meselâ, başka milletlerin yaptığı gibi, ehl-i salibin, haçlı ordularının yaptığı tarzda değil...

Gelmişler, önce İslâm'ı anlatmağa çalışmışlar, boyna hizmet etmişler. Hizmeti şeref bilmişler.

Hizmetten, kulun gönlünü yapmaktan Allah sevgisinin kazanılacağını bildikleri için, insana hizmet etmeyi ön plana almışlar. Herkesin canı olduğunu düşünerek acımışlar. Kendilerine yapılmasını istemedikleri şeyi, başkalarına yapmamışlar. Kırık kanatlı kuşlara bakmışlar. Göçmen kuşlardan uçamayanları korumuşlar. Bu sevgi, bu muhabbet oldu mu, insanın duyguları bu hale geldi mi, o zaman etrafa çok daha başka türlü bakıyor.

Ama tabii, niye savaşmışlar?.. Tarihteki mücadeleler incelenirse, İslâm'ın tarihi incelenirse, görülür ki, ta Peygamber SAS Efendimiz'in zamanından beri, şirk ve küfür, kâfirler, müşrikler, münafıklar, din düşmanları daha mütecâviz, daha saldırgan, daha zalim, daha gaddar, daha eza cefâcı, daha baskıcı olmuşlardır. Peygamber Efendimiz'i Mekke-i Mükerrreme'de, doğduğu şehirde, şu konuşmayı yaptığımız mübarek şehirde barındırmak istememişlerdir, öldürmeye kalkmışlardır.

Medine-i Münevvere'ye hicret etmek zorunda kalmıştır Peygamber SAS Efendimiz. Orada da rahat durmamışlar, oralara da ordular sevk etmişlerdir. Bu iş dâimâ böyle gitmiştir.

Osmanlılardan önce, Selçukluların devrinde Anadolu'ya dalga dalga nasıl haçlı orduları geldi. Ecdadımız da savaşamayıp kenara çekildiler. Onlar yakaladıklarını, kadın çocuk demeden öldürdüler. Çocukların etlerini yediler. Bunları hep biliyoruz Ama bu mücadelelerde, Allah mazlumlara yardım ettiği için ileri noktalara kadar varılmıştır.

Müslüman ordular ve komutanlar dâimâ bir beldeye gittikleri zaman:

“—Biz sizin müslüman olmanızı istiyoruz. Müslüman olun, bizim gibi kardeş olun, hiç bir şey gerekmez.” demişlerdir.

Onlar, “Müslüman olmak istemiyoruz!” deyince, ona da müsaade etmişler:

“—Mâdem kendi dininizde kalmak istiyorsunuz, pekâlâ, hesabınızı Allah’a verirsiniz. Biz size hak dini anlatıyoruz, Allah’tan başka ilâh yoktur diyoruz; ama siz başka türlü inanıyorsunuz. Hesabını Allah’a siz verirsiniz. Ama yönetimde bize tâbî olacaksınız. Bu yamuk kafa ile, bu bozuk inançla, bu gaddarlıkla, duygusuzlukla, sorumsuzlukla yönetimi size bırakamayız. Bize vergi vereceksiniz, emrimizde olacaksınız.” demişlerdir.

Hattâ öyle olmuş ki, böyle bir ahaliye vergi teklif edilip de, onlar evet deyince, tamam orası İslâm şehri olmuştur. Sonra savaş sebebiyle, savaşın cilvesi, düşmanla olan mücadelenin şartları dolayısıyla, o şehri bırakıp geri çekilmeleri icab edince, paraları iade etmişlerdir:

“—Buyurun sizden aldığımız cizyeyi, vergiyi, alın geriye!..”

“—Niye?..”

“—Biz sizi himayemize almıştık. Ama şimdi düşman geliyor, bizim bu şehirde kalmamız savaşın icabı olarak uygun düşmeyecek, aleyhimize olacak. Biz burayı terk edip çıkmak zorundayız. Paralarınızı alın!” demişlerdir.

Şaşırılmıştır ahali, böyle yönetici görmemişlerdir.

Balkanlar'da Osmanlının idare ettiği zamanlarda, hristiyan ahali bile ne kadar rahattı. Hristiyanlar kendileri söylüyorlar:

“—Ah o Osmanlı devrinde ne kadar rahattık, ne kadar iyiydik.” diyorlar.

Sonradan gelen devirde çok daha rahatsız olmuşlardır, baskılar altında kalmışlardır. Bunları söylemişlerdir.

Mü'min Allah'ı sevdiği için, Allah'a inandığı için, ahirette mahkeme-i kübrâ olduğunu bildiği için, muhakeme edileceğini çok iyi bildiğinden, hiç kötü bir şey yapmamağa, hiç kimseye zulmetmemeğe çalışır. Dolaylı yoldan, gizli yoldan, entrika ile, zahiri kurtarıp, yüzüne gülüp ardından kuyu kazmak gibi şeyler yapmamıştır. Çünkü, her şeyin içyüzünü Allah bilir diye samîmî olmuştur. Yönetimi de samîmî olmuştur.

Allah sevgisi ile dolu olduğundan, Allah'ın kullarına acımıştır. Onları kurtarmağa çalışmıştır. Onları cennetlik etmeğe çalışmıştır. Hakkı anlatmağa çalışmıştır:

“—Böyle kâfir olarak gitmeyin, cehennemde ebedî kalmayın!” diye irşad çalışmalarına yönelmiştir.

Onun için, biz de ne diyoruz: İki bin yılı *Tevhid Yılı* diyoruz. İki bin yılında, elinizden geldiği kadar insanı gafletten kurtarın, cehaletten

kurtarın, sapık bozuk inançtan kurtarın! Çünkü, Yirminci Yüzyıl'ın bilimselliğine rağmen, insanlar inanç yönünden çok geri durumda... Çok acaip şeylere inanıyorlar. Çok iptidâîler, çok yanlış düşünceliler. Hattâ Türkiye'mizde dahi çevremize baktığımız zaman, dini zayıf insanların nelere inandıklarını, nasıl hurafelere daldıklarını hayretle görürsünüz. Kahve falıyla, yıldız falıyla mâneviyatlarını nasıl idare ettiklerini, ne kadar saçma sapan şeyler düşündüklerini çok iyi bilirsiniz.

Onun için, her şeyin en doğrusunu anlatmağa çalışır bir müslüman. Tabii, bu güzel dinin ahkâmı nereden kaynaklanıyor, nasıl öğreniliyor?.. Dosdoğru inanç Kur'an-ı Kerim'den öğreniliyor. Onun için, Allah'ın kelâmı olarak Kur'an-ı Kerim'e muazzam bir sevgi olmuştur. Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'i muhafaza edeceğini, koruyacağını, kimseye ezdirmeyeceğini, yok ettirmeyeceğini vaad etmiştir. Va'di de yerine geliyor. Her zaman, her yerde Kur'an-ı Kerim'e karşı çıkanlar Allah tarafından cezalandırılıyor. Kur'an-ı Kerim bir yerde yasaklansa bile, öbür tarafta filizleniyor. Nice insanlar Kur'an-ı Kerim'i okuyup imana geliyorlar. Kur'an-ı Kerim Allah'ın kelâmı olarak hükmünü, te'sirini, nur kaynağı olduğunu kıyamete kadar gösteriyor.

Bütün bu Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin anlaşılması ve dinin yaşanması da, Peygamber Efendimiz tarafından bize uygulamalı olarak gösterildiğinden, Peygamber SAS Efendimiz'in, o ummandaki inciler gibi olan hadis-i şerifleri

de, son derece önemli oluyor. Müslümanların onları da bilmesi lâzım, onları da okuması lâzım! Rasûlüllah SAS Efendimiz'i tanınması lâzım! Ne öğrettiğini, neler tavsiye ettiğini bütün müslümanların bilmesi lâzım!.. Rasûlüllah Efendimiz'i Allah sevmiş, Habîbullah eylemiş, en sevgili kulu eylemiş. Müslümanın da Rasûlüllah'ın güzelliğini yakalaması lâzım, kavraması lâzım!..

Rasûlüllah çölde yetişmiş ama, çölden ne kadar güzel şeyler çıkıyor. Çölde yetişti diye, çevresi iptidâî diye diline dolamak, onukötü göstermeğe çalışmak; çevresindeki insanların bir zamanlar bedevî olduğunu düşünmek...

Zâten müslüman kaynakları da söylüyor, o zamanın insanları cahiliye devrini yaşıyordu. İslâm'ın çıktığı yer, dünyanın en geri kalmış bölgelerinden birisiydi. Hiç bir tesirin, eski bilgi yığınının etkilemediği; eski harsın, medeniyetin yetişmesinde etkili olmadığı bir tesirsiz yerde, Cenâb-ı Hak kumlar arasından bir cevher, bir nur fışkırtmıştır. O bedevî insanlar, o cahiliye devri yaşayan, kız çocuklarını öldüren insanlar, ondan sonra evliyâullah olmuşlardır. Gözü yaşlı, hassas, çok mübarek insanlar olmuşlardır.

Bu sevgi, bu muhabbet, bu değişme İslâm'ın eseridir. Peygamber SAS Efendimiz'in mürebbîliğinin, muallimliğinin, mürşidliğinin ne kadar kuvvetli olduğunu gösterir.

Zâten, Rasûlüllah Efendimiz’i tanımayan bir kimse de gördüğü zaman, yüzünün güzelliğine ve ma’sumluğuna, yalan söyleyecek bir insan olmadığına derhal karar verirdi. Yahudilerden, hristiyanlardan, onun zamanında yaşayanlardan ilk görenlerin ifadeleri böyle..

Kendisini tanıyıp da ahbabı olan, çevresinde bulunan, sohbetine girenler ise aşık olurlardı. Onun gibisi yoktu. “Onun gibisini ne önceden, ne sonradan hiç görmedim. Tanımadan önce de, tanıdıktan sonra da görmedim.” diye itiraf ederlerdi. Aşık olurlardı. Dur dediği yerde dururlardı, kalk dediği yerde kalkarlardı.

Zâten Kureyş’in azılı ileri gelenleri de, Peygamber Efendimiz’e gelip, bazı sözler söyleyip gidenler de, kavmine geldiği zaman;

“—Biz Kisrâların saraylarına gittik, Sâsânîlerin, Bizanslıların saraylarına gittik. Başka devletlerin tantanalı saraylarına gittik. Rasûlüllah’ın etrafındaki insanların Rasûlüllah’a gösterdiği muhabbet, hiç bir ülkede, hiç bir idarede, hiç bir yönetimde tebaasının, etrafındakilerin kendisine gösterdiği muhabbete benzemiyor; onlardan çok farklı, çok eşsiz.” diye söylerlerdi.

Etrafındaki insanların hepsi Rasûlüllah’ın aşıklısı, hayranı ve fedâîsi idi. Bu tabii onun güzelliğinden, huyunun güzelliğinden idi. Çünkü hulk-u azîm üzere idi. Davranışlarının isabetliliğinden, fikirlerinin güzelliğinden, merhametinin çokluğundan kaynaklanıyordu.

Rasûlüllah SAS'ın bütün ömrü boyunca yaptığı savaşlar ne kadar çoktur. Hamidullah² Bey'in ifade ettiğine göre, bütün savaşlarda öldürülen insan sayısı 200-300'den fazla değildir.

Bugünkü medenîyim diyen insanların, muhtelif yerlerde sırf menfaat için, silah satmak için, veyahut kendi sömürü düzenini devam ettirmek için, ya da halkı aldatmak için yaptıkları cinayetlerin onda biri, yüzde biri, binde biri değil.

---

² Prof. Dr. Muhammed Hamidullah (1908-2002): 1908 yılında Hindistan'ın Haydarabad şehrinde dünyaya geldi. Sekiz çocuklu bir ailenin en küçüğüydü. Ailesinden aldığı ilköğrenimin arkasından medrese öğrenimine başladı. Daru'l- Ulum Medresesi'nden sonra, Osmanîye Üniversitesi'nde hukuk tahsil etti. Devletlerarası İslam Hukuku'na ilgi duyarak Paris'e gitti. Paris Üniversitesi'nden "Peygamberimizin Savaş Mektupları" başlıklı teziyle doktor unvanını aldı. Almanya'nın Tübingen Üniversitesi'nde "Devletlerarası İslam Hukuku" alanında ikinci bir doktora çalışması daha yaptı (1933).

Çalışmalarını Paris Üniversitesi'nde sürdürdü. Bu arada Kuzey Afrika ülkelerinin kütüphanelerinde incelemeler yaptı. Hindistan'a dönerek Osmanîye Üniversitesi'nde çalışmaya başladı. Bu üniversitede devletler hukuku profesörüyken, görevle yurtdışında bulunduğu bir sırada, Haydarabad'ın Hindistan hükümeti tarafından işgal edilmesi (1948) üzerine geri dönmedi. Siyasal mülteci olarak Fransa'ya yerleşti.

Beş dilde (Arapça, Urduca, İngilizce, Fransızca ve Almanca) binden fazla makale ve onlarca kitabı bulunan Hoca'nın ismi 1950'li yıllarda uluslararası akademik çevrelerde duyulmaya başlandı. Başta Fransa, Mısır, Pakistan ve Türkiye olmak üzere birçok ülkenin üniversitelerinde dersler, konferanslar verdi. 1952'de İstanbul Üniversitesi'nde çalışmaya başladı, uzun yıllar Edebiyat Fakültesi İslâm Araştırmaları Enstitüsü ile Erzurum'da Atatürk Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi'nde öğretim üyeliği yaptı. Bu sırada, birçok süreli yayında bilimsel makaleler yazdı.

Muhammed Hamidullah, 17 Aralık 2002'de ABD'nin Florida eyaletinde 96 yaşındayken vefat etti. eski suçlarımız çok büyük... Ancak biz Allah yolunda cephelere gidersek, hizmet edersek, murâbitlik yaparsak, mücâhidlik yaparsak Allah bizi affeder." diye, Allah yolunda canlarını vermeğe gitmişlerdir.

Nasıl merhametli olduğunun işareti, Mekke'nin fethinde görülüyor. Hiç kimseyi öldürtmemiştir. Kâbe'ye sığınanların, Ebû Süfyan'ın evine sığınanların emniyette olduğunu; müslümanlarla çarpışmayanlara hiç dokunulmayacağını, hayatlarına kastedilmeyeceğini söylemiştir. Ancak birkaç inatçı, azılı düşman, çarpıştığı için öldürülmüştür. Hepsini bağışladıktan sonra da, hepsine, daha sonraki ganimetlerden, daha önceki has müslümanlara verdiği ganimetin kat kat fazlasını vermiştir. Meselâ, birisine on deve verirken, onlara yüz deve vermiştir. Hattâ bu yüzden, münafıkların bazıları, “Bu ne biçim taksim?” demişlerdir.

Ama Rasûlüllah SAS'in her işi hikmetli... Onların gönlü ısınsın diye; onlara karşı kendisinin bir kötü duygusu olmadığını, sırf peygamberlik vazifesini yaptığını göstermek için yapıyor. Onların düşmanlıkları böyle yapılan iyiliklerle izale olsun da, İslâm'a sımsıkı bağlansınlar, körü körüne inat ve kin götürmesinler diye tedavi maksadıyla yapılıyor.

Böylece hepsi kendisini sevmişlerdir. Azılı düşmanları zamanı gelmiştir, yıllar geçtikten sonra hatalarını anlamış, gözyaşlarını dökmüş, ağlamışlardır. Kendi hatalarını affettirmek için, “Bizim profesörüyken, görevle yurtdışında bulunduğu bir sırada, Haydarabad'ın Hindistan hükümeti tarafından işgal edilmesi (1948) üzerine geri dönmedi. Siyasal mülteci olarak Fransa'ya yerleşti.

Sevgili izleyiciler ve dinleyiciler, Allah sevgisini, Allah'ın Rasûlü'nün sevgisini içinizde canlandırmağa çalışın! Diliniz, “Allah'ı seviyorum!” diyordur ama, Allah'ı seven insanın

davranışı gibi davranamıyorsunuzdur. Allah için fedâkârlık yapamıyor- sunuzdur. İbadetleri Allah için meşakkatli de olsa, yapamıyor- sunuzdur. Sadakayı, hayrı, zekâtı veremiyorsunuzdur. Dürüst olamıyorsunuzdur, iş hayatınızda çeşitli hatalar vardır. Allah'ın emrettiği şeyleri nefsinize baskı yaparak, şeytana karşı çıkarak yerine getirme gücünü gösteremiyorsunuzdur.

O sevgiyi canlandırmağa çalışın!.. Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini düşünün, her işinin hikmetini düşünün! Ahireti düşünün, cenneti düşünün! Allah sevgisini kalbinizde canlandırın!.. Bunun da yolu, Allah'ı çok zikretmektir. Allah'ı çok zikredin, çok *Lâ ilâhe illa'llah* deyin! Günlük hayatınızda her yaptığınız işi Allah için yapmağa çalışın! İyi şeyler yaptıkça Allah sizi severse, o sevgiyi gönlünüzde hasıl eder.

Rasûlüllah Efendimiz'in sünnetine uyun! Çünkü Rasûlüllah Efendimiz'in sünnetine uyunca, Rasûlüllah sizi sever. Salât ü selâmı çok getirin Peygamber Efendimiz'e... Çünkü o salât ü selâmlar ona tebliğ edilir, o zaman Rasûlüllah sizi sever. Rasûlüllah SAS Efendimiz sevince de, bakarsınız içinizde bir yumuşama, bir değişme olur. Neden?.. Çünkü, artık Rasûlüllah sizi seviyor; sizde bir gelişme ve güzelleşme olur.

Onun için çok dua edin, çok zikredin!..

b. Dua İyiliklerin Yarısıdır

İkinci hadis-i şerifi de okuyuvereyim. Zamanımız çok kısıtlı, cuma olduğu için... Zamanımız az ama onu da okuyalım! Enes RA'dan:³

³ *Kenzü'l-Ummâl*, c.II, s.90, no:3136; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.VIII, s.409, no:7592.

إِنَّ أَنْوَاعَ الْبِرِّ نِصْفُ الْعِبَادَةِ وَالنِّصْفُ الْآخِرِ

الدُّعَاءُ

(ابن صَصْرَى فِي أَمَالِيَةِ عَنِ أَنْسِ)

RE. 118/3 (*Inne envâe'l-birri nisfü'l-ibâdeti, ve'n-nisfü'l-âhari ed-duâ'.*) buyurmuş Peygamber Efendimiz.

Birr, iyilik demek. (*Inne envâe'l-birri nisfü'l-ibâdeti*) “Yapılan hayırlı, sevaplı işlerin, iyiliklerin çeşitleri çoktur. Bunların yarısı ibadettir; namazdır, oruçtur, tesbihtir vs. (*Ve'n-nisfü'l-âhari ed-duâu*) İyiliklerin öteki yarısı ise dua etmektir.”

Onun için çok dua edin! Ümmet-i Muhammed'e dua edin, ana babanıza dua edin, çoluk çocuğunuza dua edin, milletimize dua edin!.. Şaşırانların doğru yola gelmesine dua edin! İşbaşında olanların hakkı görüp, hakkı işlemesine dua edin! Yanlış yapanların düzelmesine dua edin!.. Dünya üzerinde sömürünün, zulmün kalkmasına dua edin!.. Her yönden çok çok dua edin!

Çünkü dua tanıdığı insana olur, tanıdığı makama olur. Hitap, konuşma böyle olunca, Allah'a dua oldukça ma'rifetullah artar. Çünkü inanıyor, çünkü biliyor, çünkü ona bağlı ve ondan istiyor.

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الدُّعَاءُ

(ك. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ عَد. عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ)

(Efdalü'l-ibâdeti ed-duâü)⁴ “En faziletli ibadet duadır.” Böylece dua ettikçe, ma’rifetullah hâsıl olur. Allah duayı kabul ettikçe de, muhabbetullah cûşa gelir.

“—El-hamdü lillâh, Rabbimden şunu istedim, şunu verdi; bunu istedim, bunu da verdi... Dualarımı kabul ediyor.” diye bir sevinç, bir ferah hâsıl olur; insanın hali değişir.

c.Cennet Ehlinin Köşkleri

Hadis-i şerifler üç olsun diye, bir hadis-i şerif daha okuyorum. Sehl ibn-i Sa’d RA’dan rivayet edilmiş. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:⁵

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ فِي الْجَنَّةِ
كَمَا تَرَاءَوْنَ الْكَوَاكِبَ فِي السَّمَاءِ

(حم. والدارمی، خ.م. عن سهل بن سعد)

⁴ Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.667, no:1805; Abdullah ibn-i Abbas RA’dan. İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.V, s.88; Ebû Hüreyre RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.II, s.89, no:3134; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.231, no:4038.

⁵ Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.2177, no:2830; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.340, no:22927; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.439, no:209; Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.VI, s.167, no:5878; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.433, no:2831; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.XIII, s.442, no:7528; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.116, no:109; Sehl ibn-i Sa’d RA’dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.V, s.2399, no:6188; Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.2177, no:2831; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XVI, s.404, no:7393; Begavî, *Şerhü’s-Sünneh*, c.VII, s.98; İbnü’l-Ca’d, *Müsned*, c.I, s.298, no:2028; Ebû Saîd el-Hudrî RA’dan.

İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.IV, s.303;

Kenzü’l-Ummâl, c.XIV, s.554, no:39322; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.VIII, s.415, no:7599.

RE. 118/5 (*Inne ehle'l-cennete leyeterâevne ehle'l-gurafü fi'l- cenneti, kemâ teravne'l-kevâkibe fi's-semâ'*) [Cennet ehli, gurfelerin ehlini sizin yıldızları seyrettiğiniz gibi seyrederek.]

Cennet ehlinin bazı mübareklerine, çok müstesnâ köşkler verilecek. Bu köşklere *gurfe*, *guraf* deniliyor, ayet-i kerimelerde bunlar geçiyor. Bunları cennet ehli nasıl seyredecekler, nasıl görecekler?.. Sizin yeryüzünden göğe doğru baktığınız zaman, inci gibi parlayan parlak yıldızları gördüğünüz gibi.

Biz de açık havalarda yıldızları incelemeyi çok seviyoruz. Arkadaşlarla bakıyoruz, işte şu şu yıldız, bu bu yıldız.” diye. Bazıları çok parlak görünüyor işte öyle, parlak yıldızları görür gibi, o köşklere sahip o mübarek insanları cennet ehli aşağıdan öyle seyredecekler. Uzaklardan, pırıl pırıl nurları parlayacak. Çünkü herkesin mülkü, bu yeryüzü ve gökler kadar çok olacak. Öyle onların parıltısını uzaktan seyredecekler.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi cennete girenlerden eylesin... Azabından korunmuş, kurtulmuş, azad olunmuş olanlardan eylesin... Cennette yüksek makamlar ihsân eylesin.. Cennet gurfelerine sahip olan kullarından eylesin... Mükâfâtlarına erenlerden, rızasını kazanıp iki cihanda aziz ve bahtiyar olanlardan eylesin...

Hep bunun için, Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanmak için çalışmak lâzım! Bunun yanında Rasûlüllah'a sınıksız sarılmak ve ona malı, ehli,

ailesi mukabilinde, onları feda edecek ve öyle görecek bile olsa, o kadar aşık olmak lâzım! O sevgileri Cenâb-ı Hak tattırsın...

Sevgili kulu eylesin... İki cihanın saadetine nâil eylesin cümlemizi... Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler, *es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

29. 10. 1999 - Mekke

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü